

не можете да избѣгнете вашето съществуване, не можете да се самоунищожите: вашето битие е извън върмето и пространството. Човѣшката душа въ това състояние е просъществувала съ милиарди години въ нѣдрата на Божественото Съзнание, но тогавашниятъ нейнъ животъ е билъ отъ друго естество: тя не е била индивидуализирана, не е познавала отдѣлния животъ на индивидуалния духъ; тя е живѣла въ съзърцанието на Божествения блистъ (блаженство) — въ дрѣмъше състояние. Но сега, съ своето пробуждане, тя дохожда на земята да научи вжтрѣшния смисълъ и на тоя животъ — на индивидуалния животъ, да придобие сама свой собственъ безсмъртенъ животъ и да стане гражданка на Небето съ опрѣдѣлени права и задължения. Този вжтрѣшенъ стремежъ е условие, наложено ней отъ Бога. Сега, нѣкои искатъ да се вплѣтятъ и същеврѣменно да живѣятъ като Бога. Обаче, да живѣешъ като Бога — то е противорѣчие, защото, за да живѣешъ като Бога, нѣма защо да излизашъ отъ Него. Каква нужда има туй Божествено Съзнание да се отдѣля, да търси нѣкакъвъ другъ животъ? Туй показва, че човѣшката душа всѣкога е съществувала въ Бога, и нейнъ вѣченъ стремежъ е да Го търси въ всичкитѣ Негови проявления и да Го подражава.

Но да се повърна къмъ научната страна на прѣдмета — владѣнието на тия три основни нѣща; срѣда, условия и елементи за съществуване. Въ црѣквата тази идея е изразена подъ „Троеличностъ“ на Бога. Какво означава тази дума? Три същества различни, които иматъ една мисль, една воля — Отецъ, Синъ и Духъ Свети. То сж въ граматиката: